

Publicerad 2006-01-17 18:33 av träsktrollet

krossad vänskap eller kärlek som ändå hålls samman

Du tror att du förstår

Du sitter där och ler, tror att du förstår allting
att du förstår mig
men du fattar ju ingenting
Du har inte en aning om hur djupt kniven skar
när du hänsynslöst högg mig
Du anar inte hur vass eggen var
när du sedan försökte förklara dig
Du vet inte vilken smärta det var
när jag fick ta ut kniven själv,
vända mig om
och gå därifrån
som om inget hade hänt
och när jag frågade varför
sa du att jag inte skulle förstå
men varför högg du mig då?

Det var ju ditt rop på hjälp
som fick mig att vända mig om
det var din röst som fick mig att komma ihåg
alla dagar vi haft
och jag ser fortfarande i din blick
att vi kanske ändå har något
som bara vi två kan ha

Jag trodde att tiden rann ut
men den läkte bara mina sår
Nu står jag här hel,
beredd att bli sårad på nytt
av din blick,
av din röst
och av din kniv
så varsågod
hugg...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren träsktrollet med Poeter.se id #4101 innehar upphovsrätten